

KVINNORNAS TIDNING

N:o 3. 2:dra årg.

16 Januari 1922.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje Måndag.
Utgivare och redaktör: INGBORG DAHLLÖF. För annons- och ekonomiydelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6: — 1/2 år Kr. 3:75.
Lösnummer 20 öre.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1922

Tänk själv!

Kvinnornas tillträde till ämbeten.

Fri och öppen tävlan mellan män och kvinnor? — Eller skola kvinnorna hållas tillbaka?

De senaste årens lagstiftningsarbete har i vårt land liksom i ett flertal andra länder kännetecknats av viljan att likställa kvinnorna med männen i fråga om medborgerliga rättigheter. Tre stora genomgripande reformer vittna härom.

Kvinnans rösträtt och valbarhet vid de politiska valen enligt samma grunder som gälla för mannen.

Kvinnans likställighet med mannen inom äktenskapet i enlighet med nya giftermålsbalken och slutligen,

Kvinnans behörighet att innehava s. k. fullmaktstjänst enligt den i jan. 1921 av riksdagen stadfästade grundlagsändringen angående rätt även för kvinnor att av konungen utnännas och befordras till samma ämbeten och tjänster som män. Härifrån har dock undantagits prästerlig tjänst såvida ej annorlunda bestäms av konung, riksdag och kyrkomöte. (Till andra statens tjänster än de s. k. fullmaktstjänsterna hava kvinnorna redan förut haft tillträde, dock mot lägre löneförmåner än de för motsvarande manliga befattningshavare gällande. Även några få fullmaktstjänster hava sedan 1909 principiellt stått öppna för kvinnor.)

I fråga om de två första reformerna är likställigheten utan någon som helst inskränkning genomförd. De präglas båda av naturlighet, sunt och praktiskt förnuft. Trots deras, enligt vad man tidigare påstått, revolutionerande innebörd, verka de på intet sätt egendomliga, överraskande eller oroande. Man har i stället en trygg känsla av att så och icke annorlunda skall det vara. De båda problemen äro lösta i överensstämmelse med rättvisans princip och lösningen är därför slutgiltig.

Huruvida den tredje stora frågan om den kvinnliga medborgarens rätt till statens tjänster i samma ut-

sträckning och på samma villkor, som gälla för den manlige medborgaren, skall lösas på samma självklara sätt, d. v. s. enligt likställighetsprincipen, eller om man skall få en undantagslagstiftning till kvinnornas nackdel är ännu oavgjort. Den ifrågakommande grundlagsändringen har nämligen givits en sådan formulering, att den icke utan vidare kan tagas i bruk så som fallet var med rösträttsreformen. Kvinnans rätt till fullmaktstjänsterna har visserligen erkänts, men endast principiellt. Tillämpningen av det nya lagstadgandet skall nämligen ske "efter de grunder konungen och riksdagen godkänna".

Dessa grunder äro ännu icke fastställda men komma att upptagas till prövning och lagfästade inom den närmaste framtiden.

Vad komma dessa grunder att gälla? Jo:

Vilka områden av statstjänsten som skola stängas för kvinnorna.

De blivande kvinnliga statstjänarnes avlöningsförmåner.

Deras pensionsförhållanden.

Gift kvinnans avlöningsförmåner vid ledighet från tjänsten på grund av havandeskap.

Vissa lägre tjänsters reserverande för kvinnorna.

Huru kan man vänta, att dessa frågor skola lösas?

Uteslutet är ju icke, att ärendet, när det underställes riksdagens prövning och avgörande, i tillämpliga delar lösas enligt likställighetsprincipen såväl ifråga om tillträdet till olika tjänster som med hänsyn till löneförmåner. Härvidlag torde en enhällig och med styrka tillkännagiven kvinnlig opinion kunna utöva ett avgörande inflytande.

Det låter dock även tänka sig, särskilt om kvinnovärlden visar liknöjdhet för reformen, att "grunderna" komma att utformas på ett sådant sätt, att kvinnorna utestängas icke blott från de tjänster, för vilka deras kön verkligen gör dem olämpliga, t. ex. militärtjänsten, utan även från andra befattningar, där man icke kan tala om något sådant hinder, men vilka på grund av sin chefspost-natur enligt gammal fördom anses överstiga kvinnornas förmåga (kanske hellre underförstått: böra såsom särskilt ansedda och väl avlönade förbehållas männen!) Man får kanske också räkna med att likställighetsprincipen svikes vid utmätandet av löneförmåner, i så fall naturligtvis till kvinnornas nackdel.

Får man på detta sätt fram en särskild lagstiftning för de kvinnliga statstjänarna, vilken beskär deras befodringsmöjligheter och utmäter deras löneförmåner efter en lägre löneskala än den eljest gällande, kommer icke blott den ifrågakommande kvinnogrupper att bli lidande därpå utan hela den arbetstagande kvinnovärlden.

Genom en sådan särslagstiftning skulle staten nämligen betyggsätta kvinnorna som en 2:dra klassens arbetskraft, liksom även underkänna principen om lika lön för lika arbete.

Det ligger i sakens natur, att om staten företräder dessa åsikter och lagfäster dem, skola de allt framgent tillämpas även av de kommunala och enskilda arbetsgivarna.

Ett nederlag för de kvinnliga statstjänarna nu betyder ett nederlag för alla andra arbetstagande kvinnogrupper. Det blir ett fastslående, helt säkert för en lång tid framåt, av det för alla arbetstagande kvinnor olidliga systemet:

De lägre befattningarna till kvinnorna samt

Mindre lön till kvinnorna än till män för samma arbete.

Det gäller för kvinnorna att med samlad kraft förhindra dessa principers förankrande i vår lagstiftning, och att i stället få likställighetsprincipen statligt erkänd på detta område i analogi med vad som tidigare skett ifråga om den politiska rösträtten och äktenskapslagstiftningen. Erkännes och tillämpas denna princip av staten, kommer den, där om råder ej tvivel, att godtagas även av de kommunala och enskilda arbetsgivarna.

Den föreslagna reformens lösning i denna riktning innebär icke något särskilt gynnande av kvinnorna, lika litet som något intrång på männens rätt. Kvinnorna begära icke att komma fram på genvägar utan endast att på samma betingelser (ifråga om examina och meriter) som männen hava samma rätt som de till fri o. öppen tävlan om statsämbeten. Vid tillsättandet av dessa befattningar skall enligt § 28 i Regeringsformen konungen fästa avseende endast å de sökandes förtjänst och skicklighet.

Man har under sådana förhållanden ytterligt svårt att förstå det manliga motståndet mot denna reform, vars rättvisa är så uppenbar och oomtvistlig.

Frukta de att icke kunna bestå i en fri och öppen tävlan med kvinnliga medsökande? Behöva de ett extra skydd utöver lagens stadgande att avseende skall fästas endast å de sökandes förtjänst och skicklighet? Anse de för sin framgång nödvändigt att handlicapa kvinnorna, hålla dem borta och nere genom att låta lagen utestänga dem från de högre tjänsterna?

Andra länders män hava visat mindre räddhåga och större rättfärdighetskänsla, när denna i alla kulturstater aktuella fråga upptagits till behandling och fått sin lösning.

Den danska riksdagen antog sålunda 1921 och med anslutning av alla partier det framlagda regeringsförslaget om kvinnas tillträde till statens ämbeten.

I sin innehållsrika knapphet gör danska lagstadgandet ett utomordentligt vederhäftigt intryck:

"Kvinnor och män hava under samma betingelser lika tillträde till alla genom lag bestämda tjänster och beställningar under stat och kommun och lika plikt att mottaga alla borgerliga uppdrag.

Med avseende på tillträde till militära tjänster och beställningar samt till ämbeten, som kräva prästvigning, skall det dock bestå vid hittills gällande ordning."

Två undantag göras sålunda. Det första, rörande militärtjänsten, betyder ingenting för kvinnorna, men det

Från riksdagsläktaren.

Stockholmsbrev till Kvinnornas Tidning.

Det är inte så många år sedan — det var, om jag ej minnes orätt, våren 1912 — som prof. Kjellén med sin melodiska stämma förkunnade, att kvinnornas rösträttsrörelse var på retur och att aldrig, aldrig skulle en kvinna få säte och stämma i Sveriges riksdag. I dag — den 10 januari 1922 — har det visat sig hur vanskligt det är att profetera, då fem där hälsats välkomna av kamrarnas talmän. — Det har under de två senaste decennierna varit en hel kör av profeter som givit uttryck åt sina farhågor för kvinnorösträtten och sina förhoppningar om de svenska männens självhävande. Kvinnorna ha tagit spådomarna med lugn, väl vetande att strid mot väderkvarnar, o-undviklig i det politiska livet, är värst för de stridande själva.

Jag tror vi kunna vara övertygade om att det välkommen som uttalades var uppriktigt menat. Och det föreföll helt naturligt att Kerstin Hesselgren skulle sitta i F. K. och se hemmastadd ut lika väl som den konservativa prof. Trygger eller den radikale Carl Lindhagen. Hon har så många gånger i livet varit på sin "rätta plats", då hon fört rättfärdighetens talan, att hon kommer väl rustad till lagstiftningsarbetet för det gemensamma bästa.

Talmannen förberedde fröken H. på att så länge hon var "den enda i sitt slag", så fick hon hålla tillgodo med att känna sig innesluten i tituleringen: "Mina herrar".

Denna oegentlighet är A. K. skyddad mot, då kvinnorna där äro i pluralis och uttrycket "mina damer och herrar" numera icke är alldeles nytt.

Det var år 1884 som redaktör Borg i Helsingborg väckte den första motionen om politisk rösträtt åt kvinnor, under kammarens högljudda munterhet över ett så vanvettigt förslag. Åtta år därefter vågade Carl Lindhagen upprepa det en gång utskrattade och hänade förslaget, vilket sedan upprepats varje riksdagsperiod tills lojot tystnat och motståndet

andra vilket utestänger dem från prästämbetet måste däremot betraktas som en brist i lagen. Denna undantagsbestämmelse, vilken kan förklaras av att man här hade att taga hänsyn till den gällande religiösa uppfattningen, skall helt säkert inom den närmaste tiden komma att bortfalla. Även principen "lika lön för lika arbete" har den danska riksdagen med stöd av alla partier godkänt och lagfäst.

De norska kvinnorna äga sedan flera år tillbaka tillträde till alla statsämbeten med undantag av militära och andliga ämbeten samt befattningar inom diplomaten och konsulatstaten.

Enligt den tyska riksförfattningen äro män och kvinnor likställda ifråga om statsborgerliga rättigheter och skyldigheter. Särskilt framhålles i en paragraf att alla undantagsbestämmelser mot kvinnliga befattningshavare upphävas.

det på många håll utbytt mot sympati och aktning för frågan tills den slutligen segrat över hela linjen.

"Ansvarret är så fruktansvärt", blev svaret från en av kvinnorna i A. K., då jag uttalade min glädje över att se henne där, icke endast som representant för kvinnorna utan som representant för vad som är rätt och gott och klokt i vårt samhällsliv.

När talmannen i F. K. uttalade sin förhoppning till fröken Hesselgren att riksdagsarbetet måtte bli till "Er tillfredsställelse och vårt gagn", så vågar man nog säga, att det blir till vårt folks både tillfredsställelse och gagn.

P. S.
Kommer just nu från rikssalen, där jag stått i kö på läktaren för att höra kungen hälsa "Svenska män och kvinnor" välkomna till riksdagsarbetet och uttala sin tillfredsställelse över att medborgarrätten tillhör "alla fullmyndiga män och kvinnor".

Rikssalen verkade gammal och illa medfaren lantkyrka, smutsiga och söndriga pelare — det gjorde ett nedslående intryck av förfall och fattigdom. Kanslitrappan, som man skulle utföra, var hal och osandad och saknade ledstäng. Nog behöves en kvinnas ordnande hand på många håll!

F. C.

MALÖRT.

Guldet förhåller sig mången gång till kärleken, som oljan till lågan i lampan.

Man blir ond, när man behandlas orättvist, men tänk hur mycket mer förbittrad man skulle bli, om man behandlades — efter förtjänst!

En tom brödkorg ger riklig näring åt — tankarna!

En ständigt skrottande mun behöver icke betyda ett gott lynne. Den betyder oftast — vackra tänder!

Alla män tycka om att se en kvinna vackert och modärnt klädd. Saken synes dem emellertid mindre viktig, om de själva skola betala staten.

Gud skapade först mannen och sedan kvinnan. Efteråt tyckte han det var synd om mannen och skapade honom till tröst tobaken.

Den, som äger nyckeln till en mans hjärta, äger på samma gång nyckeln till hans kassaskåp.

Det enda sättet att bli fullkomlig är att följa de råd, man ger till — andra.

Den som icke är i stånd att varje dag skriva ett brev till sin trolovade är icke riktigt förälskad.

En god statistik för kvinnorna.
Fångantalet vid rikets centralfängelser, straffångelser och kronohäkten, utgjorde vid detta års början 1,992. Av dessa förbrytare voro endast 125 kvinnor.

Rosenrött och grått-i-grått.

I sin skildring av stämningen vid årsskiftet i olika länder, lämnar Köpenhamnstidningen "Politiken" även telegrafiska meddelanden från den norska och den svenska huvudstaden. Det norska telegrammet kommer som en fanfar:
En utpräglad tillitsfull stämning ger sig i stort sett tillkänna inom det norska folket vid årsskiftet. — Köpmännen hava haft ett år över förväntan. Frågar man i dag om stämningen bland näringsidkarna, mötes man av en enstämmig övertygelse, att det kommande året skall medföra förbättring i det ekonomiska livet med förökad export och lättare penningförhållanden.

Det svenska telegrammet lyder:
"Vad kommer männe 1922 att bära i sitt sköte?
Denna dystra fråga kommer att nyårsnatten förjaga sönnen i tusende och åter tusende svenska hem, där

man förgäves söker ett annat svar än arbetslöshet och nöd."

Vilken olika stämning! I Norge en allmän förtröstan, en fast tro att det nya året blir ett gott år, att det innesluter rika löften om framgång och vinst för företagsamheten. Man tycker sig se hur det kommer glans i blicken, hur huvudena lyftas, hur seborna spännas och hur var och en är redo att göra sitt, för att de glada förhoppningarna skola gå i uppfyllelse. Ett folk i arbetstagen, i segrarehumör!

Och så det svenska missmodet, den kulna gråväderstämningen. Det är ingenting att göra. Det är bara att resignera. Vad året kommer att skänka oss är endast ökad arbetslöshet och nöd —

Varför så ljus och löftesrikt där? Så mörkt och förtvivlat här? Norge är dock ett jämförelsevis fattigt land, Sverige ett rikt. Är folket av ett kraftigare virke där än här?

Det vilja vi väl ändå inte ha sagt om oss! Låt oss i stället, också vi, komma i arbetstagen, i segrarehumör. Det är på det, det mesta beror!

**SKANDINAVISKA
KREDITAKTIEBOLAGET**

GÖTEBORG - S. OCH HOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

EGNA FONDER KR. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

**I VARJE
SVENSKT HEM**

som vill följa
dagshandelserna
inom politikens,
handels-, kons-
stens och littera-
turens område
**läser man
numera**

**GÖTEBORGS HANDELS-
OCH SJÖFARTS-TIDNING**

DEN YNGRE SYSTEMERN.

För Kvinnornas Tidning av **Ann Margret Holmgren.**

Innan Landsföreningen för kvin-
nans politiska rösträtt upplöstes före-
slogs att organisationen blott skulle
ändra namn och program, och sedan
fortleva som ett neutralt kvinnosaks-
och upplysningsförbund.

Förslaget föll av många skäl, däri-
bland att ett neutralt kvinnosaksför-
bund redan fanns i Fredrika Bre-
mer Förbundet, som hade för avsikt
att utvidga sin verksamhet i lands-
orten.

Emellertid fanns där ett stort an-
tal kvinnor som ansåg att F. B. F.
inte kunde räcka till för hela landet,
och särskilt inte för landsbygden och
kanske inte heller hade nog demokra-
tisk läggning eller nog enkla former.

Energiska krafter startade därför
*Svenska Kvinnors Medborgarför-
bund* i mars 1921, i hopp att kunna
kraftigt bidra till att ge Sveriges
kvinnor upplysning i medborgarkun-
skap och för att öka deras samhälls-
anda och solidaritetskänsla och deras
ansvarskänsla för det allmänna m. m.

S. K. M. blev alltså en yngre syster
till F. B. F. De båda förbunden äro
genar på samma tråd, överskyggande
olika delar av det enorma arbetsfält-
et, som är så stort att det, för att
begagna Ellen Keys ord, skulle "be-
hövas minst 10 förbund" för att plö-
ja och så innan man kan vänta att
skörda allt vad fältet kan giva.

Tvivet på att S. K. M., som bör-
jade med tomma händer, skulle kun-
na leva ens halvåret ut, har visat sig
obefogad. Det har tvärtom utvecklat
större växtkraft än de sangviniske
ens vägat hoppas. Det har redan 18
lokalavdelningar, nämligen i *Alby,
Eskilstuna, Hjo, Johannishus, Järpen,
Klippan, Linsell, Mörsil, Ronneby,
Stockholm, Surte, Svanö Bruk, Sveg,
Sölvesborg, Tomelilla, Vemdaby, Äl-
vros och Ommeberg.* Och åtskilliga
stå under bildning. Men naturligt-
vis måste detta antal mångfaldigas in-
nan förbundet kan fylla sin bestäm-
melse. De föredragsturnéer som S.
K. M. har lyckats anordna i Jämt-
land och Härjedalen ha utfallit sär-
deles gynnsamt. Det är ganska in-
tressant att se vad S. K. M:s utsänd-
ning, fru *Erica Falkman* säger i sina
resebrev och privata brev om sin an-
strängande och vällyckade turné med
26 föredrag i Härjedalen.

Man skall kanske som hon vara
född i Härjedalen och ha levat där
för att lyckas samla fulla, ja prop-
fulla hus med föredrag som inte ha
mer lockande ämne än Riksdagen
och riksdagsmannaval, Kommunernas
organisation och förvaltning, Barna-
vårdslagen av 1917 och Fattigvårdslagen
av 1918 m. m.

Men i Härjedalen, med sina ofta
besvärliga kommunikationsförhållan-
den, är man inte bortskämd med att
få höra föredrag, och kvinnor såväl
som män tyckas ha allvarliga och
samhälleliga intressen i ovanlig grad
så där var man till den grad tack-
sam för ett tillfälle till upplysning,
att endast ett oväder vars make ingen
kunde minnas avhöll publiken en
gång från att infinna sig i större an-
tal.

Färden gick genom "de oändliga
skogarna" på smala vägar med skar-
pa kurvor, där bilen krängde och

vinglade sig fram, ibland på endast
2 hjul, uppför och utför bl. a. de 365
backarne som enligt gammal sägen
finnas mellan Linsell och Hede och
som gjorde den resande sjösjuk. Fru
F. säger att hon hade inte velat sitta
i bilen med en slättlandschaufför vid
ratten, men härjedalingen är snabb i
vändningarna och kan sina backar, så
hon vann småningom lugn fast det
föreföll riskabelt nog. Ibland anlita-
des även motorcykel där bilen ej kom
fram.

Värre blev det när fru F. kom in
på det s. k. konoparksområdet där
staten sörjer för väghållningen. Där
var vägen så halsbrytande att man
med nått nöd kunde hålla sig kvar
i det lilla åkdon som måste användas
på väg upp till "Vallarne" som
ligga vid trädgränsen. "Vinden
svepte bitande och snöblandat regn
piskade en i ögonen", men det hin-
drade inte folk att åkande och gåen-
de talrikt infinna sig. "Ju längre
upp jag kom desto större blev intres-
set", säger hon. Och överallt möttes
hon med den största gästfrihet.

En gång blev hon bjuden till ett
stort bondbröllop, men tyckte sig bö-
ra avböja för att spara på krafterna
till föredragen. Men hon blev ånger-
köpt när hon sedan erfor att man
hade ordnat det så i bröllopsgården,
att hon skulle ha fått hålla sina före-
drag för de 200 gästerna i logen där
dansen trädde om kvällarna och till
talarestol skulle man ha använt den
provisoriska musikäktaren. Men
härmed hade hon ej blivit underrättad,
sannolikt i tro att ingen inbjuden
kunde neka sig något att komma till
en så enastående fest.

I Sveg och Vemdalen och Älvros
var man så intresserad för S. K. M:s
uppgift och verksamhet, att man ge-
nast bildade lokalavdelningar och på
sex andra ställen kommittéer för att
möjligan sedan få avdelningar till
stånd.

När kvinnorna inte ha självtillit
nog att ta ledningen finga de hjälp
av männen. I två avdelningar blevo
män interimisordförande tills kvin-
norna "hunnit ta sig en funderare",
för att citera den välvilliga försam-
lingspastorn, som åtog sig värvet.
Han sade sig vara fullt på det klara
med hur oändligt viktigt det är för
kvinnorna att få tillfälle att skaffa
sig ökad medborgarkunskap och mer
insikt beträffande sitt medansvar i
vården av det allmänna. Detsamma
uttalades av flera män i framstående
ställning. Både präster, nuvarande
och f. d. riksdagsmän, bönder och
ungdomsklubbar uppmanade kvinnorna
till anslutning till detta neutrala
förbund som någonting särdeles be-
hövligt.

Samma erfarenhet om människens in-
teresse för kvinnornas upplysning ha-
de även fru *Herzman-Ericsson* från
sin S. K. M-turné i Jämtland.

Turnén i Härjedalen gjordes med
den äkta entusiasm som medrycker.
Om S. K. M. hade medel till att an-
ordna många sådana i Norrland, så
gjordes därmed en god gärning.

En turné i det sydliga Sverige är
också planlagd för början av inne-
varande år för en av S. K. M:s varm-
ast intresserade medlemmar. Hopp

**Aktiebolaget
Nordiska Handelsbanken**

Stockholm. GÖTEBORG. Malmö.

Egna fonder: Kr. 72,300,000:—

Fullständig bankrörelse.

Varför frågar barnet?

Ett barn frågar, därför att det av
ett inre behov *vingas* att göra det.
Det är en naturlig drift, och som
alla sådana har den en förnuftig
mening.

Ett normalt barn är mycket — ja,
man brukar säga "nyfiket", men det
rätta ordet är nog "vetgirigt".

Först vill det ha namn på alla
personer, som omge det, sedan på alla
saker och ting. Rätt snart har det,
drivet av sin lust att få reda på vad
allt heter, samlat ett ganska ståtligt
ordförråd, mest substantiv, vilka
dock så småningom blandas upp
med ett och annat verb och adjek-
tiv. Det är ingenting mindre än
sitt modersmål barnet tack vare sin
"nyfikenhet" med rekordartad has-
tighet håller på att lära sig! An-
tag att denna naturliga kunskaps-
först saknades, att barnet icke frå-
gade, och att uppfostaren i stället
skulle vara tvungen att forcera in
alla dessa ord och begrepp i en späd
och likgiltigt liten hjärna. Vilket
oerhört arbete skulle det icke vara!

Efter hand börjar det komma allt
mera förstånd i barnets frågor. Det

om flera avdelningar i Skåne finns
redan.

I Härjedalen och Jämtland har S.
K. M. således redan gjort påfallande
nyttä och vunnit sympatier. Men
även i huvudstaden har det utvecklats
en kraftig verksamhet. Under hösten
har S. K. M. haft tre särdeles väl-
lyckade föreningsmöten med intres-
santa föredrag i så aktuella ämnen
som *Arbetslöshetsfrågan* av byråche-
fen *Järte, Resa i Amerika* av grev-
innan *Willamowitz* och *Man och kvin-
na på arbetsmarknaden* av advokat
Math. Ståel v. Holstein, stadsfull-
mäktigen fru *Anna Johansson-Vis-
borg* och professorskan *Ebba Hek-
scher*.

Dessutom har S. K. M. jämte ett
stort antal kvinnliga yrkes- och fack-
föreningar såsom medinbjudare, an-
ordnat ett stort ofentligt diskussions-
möte om *Den gifte kvinnans ställ-
ning på arbetsmarknaden*. Inledare
voro advokat *Eva Andén*, fru *Anna
Johansson-Visborg* och fr. *Beda Ce-
derborg*.

Dessa möten ha varit besökta av
sammanlagt omkring 1,100 personer
och ha åtföljts av enkla och ange-
nåma samkväm. En vacker och
stämningfull Luciafest har även fir-
rats med föredrag om "Drömpelet",
sång m. m.

Stockholmsavdelningen har redan
åtskilligt mer än 400 medlemmar me-
dan landsortsavdelningarna sällan ha
över ett femtiotal, ofta betydligt där-
under. Mer kan ju heller inte vara
att vänta än så länge. Men det är
av största vikt att medlemstillutnin-
gen blir stor, då årsavgifterna äro
förbundets enda säkra tillgångar un-
der väntan på goda givare. Där in-
gen lokalavdelning finns kan man an-
mäla sig som *direkt ansluten med-
lem* och samtidigt insända *årsavgif-
ten 3 kr.* till S. K. M:s byrå *Brun-
kebergstorg 24, Stockholm.*

Som synes har S. K. M. ej legat
på latsidan under sina första 10 lev-
nadsår. Energiska, arbetsvil-
liga och unga krafter, fulla av entu-
siasm för företaget, hoppas kunna fö-
ra det framåt. Starten har onekligen
varit utmärkt god, och det finns in-
gen som helst anledning att tvivla på
uthålligheten hos de många dugande
kvinnor som med brinnande intresse
ha tagit initiativet till Svenska Kvin-
nors Medborgarförbund.

får begrepp om rum, tid, sätt och
frågar "var", "när", "hur"?

Det går ytterligare någon tid och
den lille världsmedborgaren börjar
fundera även över orsak och ver-
kan. Barnet ökar nu, vanligen i fyra-
årsåldern, sina frågor med orden
"varför" och "till vad". Dess intel-
lektuella krafter hava trätt i ordent-
lig funktion, det kan tänka samman-
hängande och i viss utsträckning lo-
giskt. Även det vaknande känslö-
livet börjar lysa fram i de barnsliga
frågorna.

En dåre kan fråga mer än tio visa
kunna besvara, och ett barns frågor
äro sannerligen inte alltid lätta att
besvara. "Vad dog Döda havet av?"
"Var är stormen, när det inte blå-
ser?" o. s. v. Men dessa kuggfrågor
förekomma dock mera sällan — i re-
gel äro ju barnafrågorna lätta att
besvara.

De kunna emellertid vara tröttan-
de genom sin mängd och genom sin
barnslighet. Men de böra besvaras!
Det är orätt att nedstämna det frå-
gande barnets självtillit med ett gäc-
kande: "Så dumt du frågar!" Eller
med ett: "Tyst, och låt mig vara i
fred" tvinga det att söka andra kun-
skapskällor att ösa ur, t. ex. hos
jungfrurna i köket.

Alltså ett barns frågor böra be-
svaras. Man skall dock icke proppa
kunskap i barnen som en fågelmam-
ma stoppar mat i näbbet på sina
ungar. Försök i tillämpliga fall att
låta barnet självt — med någon
hjälp! — leta sig fram till den sökta
sanningen. Det stärker självtilliten
och intelligensen samt bereder ökat
nöje.

Det finns naturligtvis frågor, som
icke kunna, icke böra besvaras, där-
för att de röra ting och förhållan-
den som ännu så länge skola ligga
utanför barnets värld. För en för-
ständig mor bör det icke vara svårt
att omärkligt leda barnets vetgirig-
het från dessa områden till andra
tillåtna ämnen.

Nervösa barn äro ofta oerhört
frågvisa. De låta frågorna hagla,
utan att ge sig tid att avvakta svar-
ret, än mindre att övertänka det och
fästa det i sitt minne. En frågvis-
het av denna art bör man givetvis
söka att dämpa liksom även att ge-
nom lämplig behandling få styrsel
på hela det nervösa temperamentet.

Men eljes besvara barnets frågor!
Det spelar en så ofantligt viktig roll
för dess förståndsutveckling, gör det
vaket och intresserat av den omgi-
vande världen.

Den giftaslystna damen: — Har
det kommit några äktenskapskan-
didater med anledning av min gif-
termålsannons: "Ung vacker dam
med rik arvtag?"

— Ja, 189 herrar ha varit här
och frågat efter adressen till — er
tant.

Herr doktor, om det kommer en
ung, blek man som heter *Blomster-
lund*, så låt honom inte få något
recept.

— Men varför inte? ? !
— Han är inte sjuk. Han vill
bara ha något, som bättrar på hans
aptit, och han äter hos mig.

Det finns ett slag av kärlekslö-
shet som kallar sig sanningskärlek.

Milda ord gå djupare än skarpa
ord, och mjuk hand träffar hjärtat
säkrare än svärdet.

SVENSKA HANDELSBANKEN
Öppna
Sparkasseräkning
Södra Hamngatan 23. Östra Hamngatan 39.
GÖTEBORG
Sparkasse-Kreditiv
kan därvid utfärdas möjliggörande uttag
vid vilket som helst av
Svenska Handelsbankens
255 kontor.

**Politisk
överblick.**

De stora förhoppningar man
knutit till *Högsta rådets konferens*
i Cannes torde knappast gå i upp-
fyllelse i väntad utsträckning. De
första triumferande bulletinerna ha
efterträts av betydligt försiktigare
uttalanden. Vad man vet är, att
rådet antagit den engelska stats-
ministerns förslag om en allmän
europaisk konferens i Genua i
mars, till vilken samtliga regerings-
chefer, sålunda även Tysklands och
Rysslands, skola inbjudas för att
dryfta Europas ekonomiska och fi-
nansiella återuppbyggande. Vidare
har beslutats upprättandet av ett
internationalt konsortium för Eu-
ropas ekonomiska höjande. Slutli-
gen är rådet villigt att tillerkänna
Tyskland vissa låtnader ifråga om
skadeståndsbetalningarna. På var-
je punkt har Frankrike bjudit det
segaste motstånd, vilket givit efter
först sedan England förklarat sig
villigt att ikläda sig vittgående för-
pliktelser om militärt understöd i
händelse Frankrike överfalles av
Tyskland. England vill dock sam-
mankoppla dessa utfästelser med
andra politiska frågor, där Eng-
lands och Frankrikes intressen gå
isär, t. ex. den turkiska frågan, och
där det förstnämnda landet vill till-
försäkra sig ett franskt tillmötes-
gående.

Den franska pressen är, trots
löftet om en fransk-engelsk mili-
tärpakt, mycket reserverad, och en
del av de engelska tidningarna ut-
tala sig påfallande skarpt om
Frankrikes sabelskramlande poli-
tik. Så skriver *The New States-
man*: "Frankrike står nu mer iso-
lerat än det gjort sedan Napoleons
dagar". — Man tillåter sig också
skämta med mängden av konferen-
ser: "Washington, London, Can-
nes, Genua." Och sedan?, frågar
man. Jo, Honolulu!

Den franske ministerpresidenten
Briand, vars "eftergivenhetspoli-
tik" i Cannes väckt förbittring in-
om de oförsonliga franska kretsar-
na, har på grund härav tvingats att
ingiva sin och den övriga regere-
ringens avskedsansökan. Det nya
kabinet *Poincaré*, som påtänkes,
representerar den franska milita-
rismen och oförsonligheten mot
Tyskland.

Den *Irlandska frågan* har fått den
väntade lyckliga lösningen. Det ir-
ländska republikanska parlamentet,
Dail Eirann, har nämligen, om än
med knapp majoritet, antagit det
engelska fredsförslaget. Irland blir
härigenom en fristat med full inre
självständighet men förenat med
England på samma sätt som engelska
imperiets övriga dominjons. I
stället för presidenten de Valera,
som lidelsefullt motsatt sig den fred-
liga uppgörelsen, har *Dail Eirann*
valt *Griffith* till president.

De personer, som komma till er
för att tala illa om andra, äro de-
samma, som gå till andra för att tala
illa om er.

De bästa HANDSKAR
och det rikaste urval
Drottningg. 24 HANDSKOMPANIET Tel. 15378

MAZETTI'S
CHOKOLADER
Överdådigt delikata

KERSTIN LINDAHL'S
BLOMSTERAFFÄR
Korsgatan 4 — Tel. 8462
Rekommenderas!

**BUTTERICK'S
CORSETTER**

Vill Ni hava en verk-
ligt prima Corsett till
ett i förhållandet till
kvaliteten billigt pris
bör Ni se vårt ko-
lossala urval i prima
Corsetter av svensk,
engelsk och tyskt
fabrikat.

**25 olika
Modeller**

finnas ständigt på la-
ger i alla storlekar,
även mycket stora
storlekar föras till
priser från kr. 5,85,
6,85, 9,85, 10,25,
11,50, 12,35, 13,50,
16,50, 16,85 etc. etc.

BUTTERICK'S
VÄSTRA HAMNG. 11, GÖTEBORG

**Vad jag offrade
när jag gifte mig.**

Min mycket lovande karriär som
självförsörjande kvinna. Detta kän-
des som ett verkligt offer.

Till en viss grad mina närmaste.
Jag flyttade långt bort till ett an-
nat samhälle, och jag visste, att jag
blott sällan skulle kunna få träffa
de mina. Då jag är mycket släkt-
kär, var också det ett verkligt of-
fer.

Mina vackra kläder, som jag var
ofantligt svag för. Jag hade en
mycket god inkomst, som tillät mig
att vara välklädd och chic. Min
mans begränsade inkomster ålägg-
de mig däremot stor sparsamhet. Det-
ta offer bringade jag dock gärna.

Jag offrade det angenäma dag-
drivarlivet på min lediga tid.

Jag berövades något som jag
satte ofantligt stort värde på —
det dagliga kärleksbrevet!

Men om jag jämför vad jag off-
rat med vad jag vunnit, så synes
dock vinsten mig störst.

Eva.

Offentliga nöjen.

Stora Teatern
varje afton kl. 8:

Amadeus XXV
Operett i 3 akter av Leo Blech.
Söndagsmatiné kl. 1,30:

Två män om en änka.

Nya Teatern.
Barken Margareta.

PALLADIUM

Göteborgs största och
mest populära filmteater

De förnämsta programmen
från världens största film-
institut och alltid den mest
konstnärligt utförda musik

Teaterspalten.

Det råder f. n. ingen brist på om-
växlande teaternöjen i Göteborg.

Stora teatern ger alltjämt för goda
ut den redan omnämnda Amadeus
XXV och därtill sina redan höge-
ligen populära sagoföreställningar för
barn — ett länge åträtt önskemål.
Tack, Stora teatern, för det utomor-
entliga förverkligandet!

Lorensbergsteatern företer en syn-
erligen sevärd ensemble i Einar
Smiths skådespel Royal Suédois.
Pjäsen, som är mindre historisk än
titeln och första akten låter förmoda,
är uppbyggd på en bohusslänsk kröni-
ka om en fransk f. d. galärslav och
äventyrare, som i en äventyrlig tid
vistas som officer vid ett lösdriivar-
regemente på vår västra kust, och
där åtnjuter och missbrukat gästvän-
skapen i en franskvänligt sinnad
svensk godsägares hem. Hr Martin
Ericson lyckades över förväntan i sin
uppgift som äventyraren-förföraren.
Diktionen var dock skral, och stölden
av 100-lappen verkade starkt omsla-
get på en 25-öresroman. Detta åt
regien, som i övrigt skapat en härlig
nordisk herrgårdsvinter och vackra
studievärda heminteriörer. Hr Georg
Blickingberg var en ståtlig och repre-
sentativ svensk godsägaretyp. Här
fanns även plastiskt och psykologiskt,
ett spel och en scenkultur av bästa
tangen! Fröken Dora Söderbergs
värdefulla och fina tolkning av hu-
rudrollen såsom trogen och otrogen
ustru nådde fullkomligt förf: av-
lukt att väcka deltagande med hennes
övertygelse. Av medverkande må ej
teller glömmas den vackra svarta
tatten och den vidunderliga hunden,
som med övernaturlig teaterinstinkt
skäller på rätt plats. Detta skall och
jällrorna som ringa och närma sig
tetter snöiga landsvägar frammana
en stämning, som gör resan till vin-
terkurorten överflödigt för göteborga-
ren, så länge Royal Suédois så ypper-
ligt bjuder samma njutning på Lo-
rensbergsteatern.

Samtidigt med detta har Nya Tea-
tern upptagit en dansk pyramidal-
succéspjäsa med det romantiskt klin-
gande namnet Barken Margareta.
Titelns lockande löften infrias rikli-
gen. Barken Margareta för världskri-
gets obelånade och stumma hjältar
och martyrer, de neutrala ländernas
sjömän, ombord. I spännande dra-
matiser verkningfulla akter skildras
deras riskfyllda och hårda liv under
världskriget. Applåddskan från sa-
loggen, främst för hr och fru Selan-
der och hr Fischer utlöste publikens
starka resonans.

Alltså, med en överblick av pro-
grammen — vad kan publiken mera
begära. Här erbjudas nöje både till
havs, till havs o. till lands, o. om detta
ej förlärs, återstår att bestiga Världs-
karnusellen på Folkteatern, i Luddes
och Zaras sällskap snurra runt jor-
den under ackompanjemang av den
kända revyfirmans kvicka och glada
kuppetter.

S-1.

TONEN.

GATULIVET.

Det berättas om den store filoso-
fen-neurastenikern Schopenhauer, att
han en dag, då en kusk råkat klat-
scha ålft för kraftigt med piskan i
hans närhet på gatan, gick hem i full-
komligt ursinne och skrev en sprud-
lande straffavhandling över det för
människor outhärdliga gatulivet i
Berlin.

Han skulle ha levat nu! Hur
skulle ej hans geniala och för yttre
intryck ömtåliga ande ha reagerat
mot den mängd olidliga företeelser
i vårt moderna gatuliv, som nutids-
människan måste både se och ut-
härda. Under tecknad tänker där-
vid icke i främsta rummet på våra
nutida samhällens allmänna skräck
och fasa, bilarna, vilka ju dock få
betraktas såsom oumbärliga, om ock-
så långt ifrån idealiska länkar i vår
kommunikationsutveckling. Det finns
något som är värre än de döda tyn-
gen och deras själlösa oljud, nämligen
de levande — människorna själva.
Och medan man i tanken mön-
strar deras förhållanden till varandra
ute i våra samhällen kommer ett för
frågan belysande minne för erinring-
en.

Det var i en spårvagn. Bland öv-
riga passagerare hade en herre tagit
plats. Han föredde intet anmärk-
ningsvärt, och ingen skulle observerat
 honom, om ej något högeligen o-
väntat inträffat, då konduktören in-
fann sig för att lösa biljetterna. I
den allmänna trumpna och tryckan-
de tystnaden hördes plötsligt herr-
passageraren högt och tydligt och
med det älskvärdaste tonfall säga:
tack! vid mottagandet av växeln och
därpå lika högt, tydligt och älskvärt:
var så god! då han lämnade sin po-
lett. Vid detta kända beteende
började hela spårvagnen att stirra.
Överraskning, häpnad och förvåning
lästes i ansiktena. — Vad var den
där för en!! — En dam försjök i
sådan förundran, att väskan opåak-
tad gled ned ur hennes knä. Genast
böjde sig den sällsamma passagera-
ren ned och räckte henne väskan
med en artig hattavtagning tillbaka.
Nu spreds långsamt ett gillande, väl-
villigt uttryck över hela spårvagnens
levande fysionomi. Man betraktade
herrn-passageraren i stilla förundran,
som om man velat utläsa något över-
mänskligt i hans gestalt. Men var-
ken den eller hans gångkläder voro
på något sätt anmärkningsvärda eller
klassificerande. Det var endast hans
uppträdande som adlat honom. Han
blev med ens gentlemannen, som
plötsligt satt där omstrålad av ridder-
lighetens och belevnhetens hemlig-
hetsfulla gloria.

Och vad hade egentligen skett? —
En man hade sagt: tack! och: var
så god! och med en artig hattavlyft-
ning tagit upp en dams väska från
golvet. Episoden och iakttagelserna
äro hämtade direkt från verkligheten,
och det blir därför även direkt mot

verkligheten man vänder sig, när man
frågar: Hurdana äro vi i själva
verket mot varandra, när en smula
fordomdags såsom elementär ansedd
hövlighet kan väcka en sådan sensa-
tion?

Och återigen passerar en hel del
minnen revy: Oangenäma, obehagli-
ga, upprörande och dystra minnen.
Minnen av hänsynslöshetens, förakt-
ets, råhetens, hjärtlöshetens, dum-
hetens, högfärdens, ohövlighetens
framfart i vårt förvildade moderna
gatuliv. Minnen som dagligen fyllt
många hjärtan med större förbit-
ring, skräck och fasa än någonsin
det framrusande gungande bilvid-
undret förmått.

Låt oss för dagen endast taga
några snapshots! Där komma nå-
gra ungdomar, gossen med sina flic-
kor, promenerande, och sopa på bred
linje trottoaren ren från alla mötan-
de, som icke vilja utsätta sig för de-
ras hänskratt eller knuffar. De väja
icke för person, ålder, kön eller sam-
hällsklass — för ingenting. Älskliga
äldringar, betydande män i staten,
mödrar unga flickor och barn, alla
måste vika medan tidens slyngelko-
lonn drar förbi.

Där är en skolplan. En gammal
skolman stannar och åser road bar-
nens lek, som ger honom vackra häg-
komster. Och han hälsar vänligt på
de närmaste: God dag, barn! Men
de stirra endast oförstående tillbaka.
De ha ej lärt sig att spontant besva-
ra en hövlighet, nutidens barn.

Och där är en passage mellan det
stora salutorget och en del av staden.
En kvinna kommer tungt lastad med
korgar och paket. Hennes armar
börja domna av bördorna, och hon
spanar vädjande efter en enda liten
tom plats på de utsatta sommarbän-
karna. Men de äro redan fullsatta,
och ingen reser sig. Mittför en bänk
glider ett paket ur hennes domnade
grepp och faller till marken. Hela
bänken flinar, men ingen hjälper hen-
ne. Det är ett nöje att se, hur svårt
hon har att med sina redan fullaste
händer taga upp det igen och
fortsätta.

Man skulle kunna plocka tusentals
sådana exempel på en förråd och
försimplad ton ur vårt moderna ga-
tuliv. Det ridderlighetens ideal vi
alla bära inom oss, och som vi före
kriget i viss mån som nation uppnått
är numera hemlost i våra samhällen.
Den allmänna försynthet för män-
niskovärdet, som skänkte förgångna
tidens gatubilder en stämning av fred-
lighet och idyll, existerar icke mer.
Allt, som förut genom personlighe-
tens värde och nobless var skickat
att giva ton och finhet åt vårt offen-
tliga liv, dränkes nu i massan av små-
jag, som svällt upp till onaded, och
för den samhälleliga trevnaden stö-
rande dimensioner.

Och för erinringen ställer sig ovill-
korligen ett nytt minne. Det var en

mor, en fint bildad dam, som upp-
fostrat sina två minderåriga söner
till mönster av artighet. Men när
hon på promenaden såg att det stän-
digt var hennes gossar, som på grund
av sin uppfostran till hänsynfullhet
blevo knuffade och finga stiga ned
på gatan vaknade en desperationens
ande inom henne, och hon gav dem
plötsligt en helt ny lära. Hon sade:
Gå ni på rätt sida, så behöva ni ej
vika, utan fortsätt lugnt er väg fram-
ty vi ha samma rätt som andra till
trottoaren.

Under tecknad, som först chockera-
des av denna en moders underliga
uppmärksamhet till sina barn, har seder-
mera ofta överraskat sig med att
finna något klokt och berättigt i
den. Ty under nuvarande förhållan-
den måste hövligheten åt vissa håll
tillämpas med både urskillning och
moderation för att ej bli vantolkad
och missförstådd. Men å andra si-
dan — vilket framtidsperspektiv om
det är denna linje vi skola draga ut!
En linje motsols alla våra gamla ned-
ärvda och beprövade ideal. Borde
vi ej hellre, med risk av omgivnin-
gens överraskning, häpnad och kan-
ske missbrukande, liksom den artige
spårvagnspassageraren, strö in ett
vänligt och för vår provade och ofta
övernervösa tid välgörande ord i den
surmulna samhälleliga tystnaden —
kämpa ståndaktigt för vår linjes se-
ger i tidens stora gungande Entwe-
der-Oder: Slyngelkolonn — eller
gammaldags god borgerlig Svensk
Ridderlighet!

H—H—n.

Norges kvinnor och
prästämbetet.

Teologiska fakulteten vid Kristi-
ania universitet, vars uttalande i
frågan begärts av norska kyrkodepar-
tementet, anbefaller upphävandet av
nu befintliga inskränkningar i kvin-
nans rätt att tala i kyrkor. Dessa
hinder, vilka redan förut kunnat
kringsås, bliva omöjliga att upprät-
hålla sedan det nu fastställts, att för-
samlingsråden skola ha rättighet att,
om de så finna för gott, öppna kyr-
korna för kvinnliga talare.
Fakulteten anser att denna fråga
bör helt skiljas från frågan om kvin-
nas tillträde till prästämbete. Fler-
talet av fakultetens medlemmar, pro-
fessorerna Michelet, Brun och Bran-
derud anser, att kvinnan bör tiller-
kännas rätt att bekläda prästerliga
ämbeten. Den fjärde av fakultetens
medlemmar, prof. Ihlens, reserverade
sig mot detta uttalande.

Norges biskopar hava vid ett mö-
te dryftat samma fråga. En av dem,
biskop Tandberg, ansåg, att kvinnor-
na borde äga samma rätt som lek-
män att tala i kyrkorna, och han ställ-
de sig icke heller avvisande till tan-
ken på kvinnliga präster. De övriga
fem biskoparne gjorde däremot gäl-
lande, att det strider mot Guds ord
och kyrkans praxis att kvinnor be-
kläda prästerliga ämbeten.

Frågan om kvinnliga präster har

ge, men handling, snabb, djärv och
träffa huvudet på spiken, det är vad
han kan.

"Det är sant", sade Evelyn livligt,
"det är endast Parris kallblodighet
och sinnessnärvaro, som räddade oss
alla, när hästarna skenade nedför
Tidbury-backen, och — Men hur i
all världen", och hon stannade plöts-
ligt och såg på mademoiselle Exe
med stora ögon — "hur vet ni allt
det där om Parris?"

Jag har lärt att läsa karaktärer,
såsom man läser chiffer. Hans är
lätt att läsa. Den är genomskinlig
som klart vatten. Han döljer ingen-
ting, ty han har intet att dölja. Jag
lyckönskar dig till din beundrare."

"Parris är nog bra på sitt sätt,
men åh, han är så tråkig, och det är
detsamma med allting. Mitt liv här
är inte olyckligt, men bara ledsamt.
Ibland känner jag, som om jag hellre
ville ha en liten smula olycka, än den-
na eviga långtråkigheten, om bara nå-
got ville hända."

"Du vet inte, vad du säger", sade
mademoiselle Exe allvarsamt.

Under samtalet hade de lämnat
köksträdgården och framträdenu ge-

nom buskaget. Framför dem låg den
jämnna gräsplanen, omgiven av väl-
vårdade växtgrupper, och parken med
den vinterbleka marken och avlöva-
de träd sluttade ned mot dalen, där
halmtak, röda skorstenar och en spet-
sig tornspira markerade bygatarens
väglinje. På den blåbleka himlen
fanns intet moln, röken från de små
husen steg lodrätt i den stilla luften,
och i denna stillhet hördes tydligt
varje ljud från dalen och höjden på
andra sidan; lammens bråkande, en
bandhunds skall, knarrande vagns-
hjul och skrikande barnröster från
vägen, allt smälte tillsammans genom
avståndet till en melankolisk sym-
foni.

"Sådant landskap!" mumlade ma-
demoiselle Exe. "Sådant lugn! Så-
dan frid! Det slumrar."

Hon sänkte rösten vid de sista or-
den, som om hon fruktade att väcka
någon.

"Beundrar ni det så mycket?"

"Jag vet inte. Jag tänkte inte på
naturskönheten. Jag tror inte jag be-
undrar skönhet så särdeles. Det
skandaliserar dig, icke sant? Renaste
kätter? Ja, när jag var ung och

Inbjudan

till

Kvinnornas upplysnings- och instruktions-
kurs i nykterhetsfrågan
i Göteborg den 27—29 jan. 1922.

Då kvinnorna på ett aldeles särskilt sätt träffas av de olyckor och lid-
danden, som i stor utsträckning tillfogats och alltjämt tillfogas tusentals
hem i vårt land av de ständigt flödande rusdryckerna, bör detta mana
varje ansvarskännande kvinna att varmt intressera sig för arbetet på alko-
holfrågans snara lösning, för att det må bliva henne möjligt att bättre
värna om hemmets hälsa och moral. För att kvinnorna med framgång
må kunna deltaga i detta arbete fordras att de sättas i tillfälle att vidga
sitt vetande i denna invecklade och svårösta fråga. För detta ändamål
hava redan flerstades i vårt land upplysningskurser anordnats.

Vita Bandets centralstyrelse i Stockholm och Förbudskvinnornas sam-
arbetskommitté i Göteborg samt andra för saken intresserade kvinnor i
Göteborg med omnejd hava därför beslutat inbjuda västra Sveriges kvin-
nor till en upplysnings- och instruktionskurs i Göteborg den 27—29 jan.
1922 och hoppas vi att många kvinnor måtte hörsamma denna vår inbjudan.

Anmälan om deltagande jämte kursavgiften 5 kr. torde insändas före
den 25 jan. under adress: Kvinnornas upplysnings- och in-
struktionskurs i nykterhetsfrågan 1922, Göteborg.

Göteborg och Stockholm i dec. 1921.

Vita Bandets Centralstyr. Förbudskvinnornas samarbetskommitté.
Maria Sandström. Emelie Rathou. Hanna Anderson. Celia Adler.
Elin Sundberg.
Kursens sekr.

VÅR ÄRLIGA

Utförsäljning

pågår till
enormt billiga priser.
Specialaffär för Tyger.

TEXTIL
MAGASINET 1/8

Kungsgatan 40 :: Göteborg

HÄLSOVÅRD.

Mot korpulens.

1. Ät endast så mycket, att ni
känner er tillfredsställda, alltså icke
övermått!
2. Sov icke omedelbart efter en
måltid.
3. Undvik fet mat. Stekt föda
sätter fetma.
4. Sörj för frisk luft inomhus.
5. Gymnasialisera för att hålla
kroppen smidig.
6. Hoppa icke över några mål i
tro att ni därigenom magrar. Hun-

även dryftats här i Sverige, men har
ännu icke förmått att i större ut-
sträckning påkalla uppmärksamheten.
Den hör icke desto mindre till dagens
spösmål och torde snart komma un-
der debatt.

Atelier Jonason

(Hovfotograf
Harald Holmquist)

Östra Hamngatan 39.

gerkänslan blir ofantligt stor till nä-
sta mål och förleder er att äta myc-
ket mer än eljes.

7. Tag ej särskilt stark motion.
Den ger er ökad aptit och förleder
er att äta för mycket.

8. Har man för stark aptit kan
man döva hungerkänslan med ett äp-
ple då och då. Fruktt innehåller nämligen
till största delen vatten och
sätter ej fett.

9. Håll er mycket ute i frisk luft,
tag lagom motion, ät med förstånd,
undvik sinnesörelser, särskilt häftig-
het och retlighet.

10. Lev ett måttligt samt regel-
bundet liv.

Tonen. Den artikelserie, som
Kvinnornas Tidning under denna
rubrik utlovat, kommer att i de
närmaste numren följas av två nya
artiklar, varav den ena rubriceras:
Butikslivet och den andra Varu-
livet — nutidshalten.

HELANDERS
ängrostade
KAFFE
är i smak och arom
oöverträffat

Mademoiselle Exe.

Av

LANOE FALCONER.

Översättning för denna tidning av — e —.

(3)

"Åh, där fattas folk som applåde-
ra."

"Nej, men jag skulle vilja leva åt-
minstone några månader på ett trev-
ligare ställe än detta."

"London kanske, under säsongen?"

"Ja, är det inte alldeles naturligt
att man längtar dit?"

"Alldeles, och det kommer nog."

"Nej, pappa säger, att nu sedan han
inte får in mer än hälften av sina
arrenden, har han inte råd."

"Åh, sådant är livet alltid, någon-
ting fattas alltid. Den enda tröst
jag kan finna, kära barn, är att den
verkliga London-säsongen är en blek
vrångbild av den förtrollande före-
ställning man gör sig där om. I verk-
ligheten, huru glänsande det än må
vara, finns alltid någon missräkning,
något prosaiskt, vardagligt, som al-

drig finner plats i ett luftslott. Och
ännu en sak, du kunde dansa genom
en hel Londonsäsong, utan att finna
en enda beundrare, så tillgiven och
trofast eller så mycket värd, som du
du har härt."

"Vem i all världen kan det vara?"

"Mr Lethbridge."

"Parris! Han! Är det det hela?"

"Varför tala i den tonen? Jag kan
bara tänka mig ett fel: Hela famil-
jen skulle bli utom sig av glädje, om
du toge honom. Jag medger, att det
inte är romantiskt. Men man kan
inte få allt vad man vill, och där
finns så mycket annat. En så genom-
hederlig, varmhjärtad, vacker och
ståtlig ung man."

"Vacker! Aldrig har jag tänkt på
Parris som vacker! Men jag förmo-
dar han ser bra ut. Han är en trev-
lig kamrat på många sätt, om han
bara inte vore så dum."

"Dum! Nej, Evelyn, du bedrar
dig. Hans intelligens arbetar lång-
samt, men — förlåt mig — i många
avseenden är den mer tillförlitlig än
din. Hans forte ligger i handling,
icke i ord. Bed honom om en god
idé, jag medger att han ingen har att

lycklig som du, älskade jag också det
sköna. Nu är det annorlunda. Jag
är för trött."

Det kalla dagsljuset sken obarm-
häftigt på hennes ansikte, medan hon
talade, och Evelyn, som intensivt be-
traktade henne, märkte sjuka linjer
kring mun och ögon, som starkt rödde
den unga flickan till medlidande; hon
visste knappt varför. De voro mär-
ken av lidande, icke av ålder, och i
Evelyns tanklösa och själviska natur
låg dock ett gott frö till äkta sympati
för andra.

"Nej, jag har föga sinne för skön-
het och glädje", fortsatte mademoi-
selle Exe. "Vila och frid, detta är
min himmel."

"Vila och frid!" upprepade Eve-
lyn muntert, ehuru hon kände det
som om hon kunde gråta, "jag tror
inte den himlen skulle passa för mig."

"Troligen icke", sade mademoi-
selle Exe stilla. "Vi sätta aldrig värde
på himmelns tills vi kastat en blick
ned i helvetet."

Den första lunch-klockan började
just ringa, och de skyndade in i hu-
set. Men Evelyn kom sent till lunch,
ty då hon nådde sitt rum blev hon

Kvinnan och giftermålsbalken

III.

De inbördes personliga skyldigheterna.

I fråga om de inbördes personliga skyldigheterna stadgar lagen:

"Man och hustru äro skyldiga varandra trohet och bistånd, de hava att i samråd verka för familjens bästa."

Detta är icke en vacker fras utan stadgandet stöds av nog så kraftiga bestämmelser. Äktenskapsbrott är sålunda belagt med straff, med 2 års fängelse som maximum, och ger den förörrättade maken rätt till skilsmässa samt ekonomiskt skadestånd av den skyldige. Äsidosätter den ene maken i utsträckt grad sina plikter mot den andre maken liksom mot familjen i övrigt, kan även detta i svårare fall till påföljd få skilsmässa samt åläggande av skadestånd.

I fråga om bestämmandet av familjens boningsort bör enligt lagberedningen hänsyn tagas till den av makarna, vars förvärvsarbete tillför familjen dess huvudsakliga uppehälle. Något direkt stadgande om makarnas skyldighet att sammanbo innehåller emellertid icke lagen. Det finns dock en paragraf som kan ha sin tillämpning härpå, nämligen i avsnittet om hem- och äktenskapskänslighet. Den lyder så: "Har ena maken egenvilligt och utan giltig orsak undandragit sig sammanlevnaden två år och ej sedermera upplagit den, äge andra maken vinna skilnad i äktenskapet".

En annan viktig fråga är om äktenskapet innebär någon förpliktelse till sexuell umgänge. "Föreningen för moderskydd och sexualreform" hemställde under giftermålsbalkens utformande, att det skulle lagligt fastslås att någon sådan förpliktelse icke existerar, men att en vägran i detta hänseende av den ena maken skulle berättiga den andre att erhålla skilsmässa. Lagberedningen ställde sig emellertid avböjande med följande uttalande: "Uppenbart är, att något tvång härutinnan icke kan få utövas". Vilken verkan den omständigheten att den ene vägrar den andre sexuellt umgänge indirekt må hava bör, enligt lagberedningen, helst bedömas efter omständigheterna i varje särskilt fall, på samma sätt som gäller i fråga om verkan av att ena maken bryter sammanlevnaden med den andre.

(Forts. i nästa nr.)

! GYNNA VÅRA ANNONSÖRER !

Beställare af

KLICHEER

TORDE HÄNVÄNDA SIG TILL

AUG. SJÖBERGS KLICHEANSTALT

(i.e. SILVERSTADEN)

MAGASINGATAN 3 - GÖTEBORG - TEL. 4258

stående orörlig, försjunkna i tankar, och vaknade upp först när den andra klockan ringde.

"Vem och vad mademoiselle Exe än må vara, långtråkig är hon inte", var hennes sluttanke.

II.

Evelyn var klok nog att icke upp-
repa mademoiselle Exe's gåtfulla ord,
ty huru intressanta de än voro, kunde
man icke påstå, att de tillhörde kate-
gorien "stilla och sansad", och mrs
Merringtons goda tanke torde då bli-
va allvarsamt rubbad genom sådana
uttalanden. F. n. stod mrs Merring-
tons goda tanke i zenith.

Det var ett ofrånkomligt faktum
att barnen — två flickor, tio och åtta
år, och en gosse, som kom mellan
dem, — hittills hade gjort sina gu-
vernanter all den förtret, som de
möjligtvis kunnat hitta på, och frå-
gan var endast, om detta berodde på
lärafröns oförmåga eller barnens
olydnad. Mrs Merringtons mening
om saken kan man lätt tänka sig. Hon
själv fann det omöjligt att reda sig
med barnen, och efter en timme i
deras sällskap var hon het i huvudet

Insändarnes spalt

Gossen med vykortet.

Redaktionen av Kvinnornas Tidning har ju lovat att även en enkel människa som undertecknad skulle få yttra sig i tidningen, därför ber jag att med anledning av artikeln "På post" få ge uttryck åt några små funderingar.

Skall gossen stå i portgängen och vänta tills en polissyster hinner till-sättas i hans distrikt? Varför skall hon heta "syster"? Eller varför kallas inte hennes manliga kollega för "bror"? — Jag bara frågar.

I avvaktan på den auktoritativa tillsynen av barn föreslår jag att vemsomhelst — man eller kvinna — "med hjärtat på rätta stället", då han eller hon finner ett barn (eller vuxen?) i nöd själv undersöker ställningen, ringer upp vederbörande församlings diakonissa och överlämnar saken i hennes händer. Det kan hända att den hjälpsamme får ringa upp båda diakonissorna i församlingen. (Det hände en gång den som skriver detta, att hon vid påringning om hjälp och uppgivandet av den nödställdes adress X-gatan 21, fick ett om lättad och glad befrielse från ett hotande ont vittnande svar, att hon hade endast att göra med "jämna" husnummer. Fullkomligt riktigt förresten att de inte gå i vägen för varandra). Den som föredrar att vända sig till slummen för pojkstakern, kan ju göra det. Med en smula erfarenhet är det ej svårt att finna tillvägagångssättet. Är det ett fosterbarn det är fråga om, är Barnvårdsnämnden rätt forum, är det en fattig mor som skickat ut sitt barn att tigga (= sälja), så är det Fattigvårdsfall, eller ett fall för Allm. Hjälpföreningen o. s. v.

I min barndoms katekes stod att läsa: "Man skall älska sin nästa som sig själv". — Och vidare: "Vem är vår nästa?" Svar: "Den som är i nöd och som man kan hjälpa". — Någon annan auktoritet behövs icke.

Och nu undertecknar jag med det namn jag blivit mest van vid.

Bara ett fruntimmer.

Sällskapslivet.

I tidningens första nummer be-tecknas kortspelen och dansen, som den nu utföres, som ett hinder för sällskapslivets höjande till något bättre och renare än det nuvarande. Kortspel har utgjort herrarnes, och till och med en stor del, damernas nöje i flera år, åtminstone ett par generationer tillbaka.

De flesta herrarna komma säkerligen till en bjudning för att vid spelbordet draga tankarna från politik och affärer, det är ett tidsfördriv. Har ej någon sagt: "En lättning fann en gång att tiden blev en börda, då fann en annan lättning upp, att tiden genom kortspel mördas".

Det börjar i barnkamraren där de små roas med "Svarte Petter" — "Svälta räv", fortsättes sedan så småningom till en högre rangskala och avslutas kanske en gång fram i

och aldeles uttröttad, men hon tröstade sig med tanken, att det som alla andra kallade olydnad, endast var karaktärsstyrka, och hon var övertygad, att intet ont blandade sig däri. Men dessa åsikter ändrade tyvärr intet i vissa tråkiga fakta. När mademoiselle Exe blivit härskarinna i skolrummet, slapp mrs Merrington höra den förut så vanliga inledningen: "Jag är mycket ledsen att besvärta mrs Merrington, men barnen — — — Klagomål fick hon höra lassvis även nu — men de kommo från barnen. De upprepede dagligen, att deras nya guvernant var ett odjur av grymhet, de fingo svälta och lida de rysligaste kval, och deras liv var en oavbruten tortyr, men till och med mrs Merrington började tvivla på dessa klagomål, då hon såg "offren" i munter lek och ras med lärarinnan i galleriet, eller huru de hängde i hennes arm under promenaderna bland buskagen, förtrollade medan hon berättade en av sina underbara ändlösa sagor. Under skoltimmarna var förhållandet ofta mindre fredligt. Då var det krig på liv och död, och stora bataljer utkämpades i vilka mademoiselle Exe

tiden vid de gröna borden i Monte Carlo. — Spellet som passion är något rysligt, drager sorg, olycka och armod över många hem, dock, så gör allt som blir till överdrift. Ej kan jag tänka mig att någon som har sina tankar riktade mot höjden, och i stjärnornas glans, som han uppsöker genom fönsterrutan, då han höjer blicken från korten — söker ett högre väsen, skall kunna tvingas att deltaga i kortspel. Sådan slav av sällskapslivets fordringar kan ingen med aktning för sin egen övertygelse vara.

Att sång och musik, väl utförd, är en stor njutning är sanning, men bleve väl något tröttnande att höra en hel afton. Smaken däruti är även olik, några tycka om revykupletter och Gluntarne, andra sånger av högre värde. Båda delarne skulle kanske kunna sig uttråkade av det erbjudna nöjet.

Dansen nu för tiden är stämplad som ful, och det är den i jämförelse med våra vackra folkdanser, och flera av de nu slopade danser, som fröjdade ungdomen i en ej allt för långt avlägsen forntid, men ungdomen har nu liksom då roligt. Alla, som ej tycka om dans, skola alltid, då de befinna sig i en balsalong, där en hop hoppande, vaggande och sprattlande människor äro i rörelse, känna sig förflyttade till ett dårhus.

Vad som förrår, vad som ökar osedligheten i så förfärande grad, som fallet är i vår tid, är sannoliktare den sedeslösa litteraturen, som alla författare ävlas om att utsläppa i marknaden. Både kvinnliga och manliga författare dryfta samma ämne — förhållandet mellan man och kvinna — det de behaga kalla kärlek, och som skildras så rätt, cyniskt och naturligt som möjligt. Av hela bokens innehåll, om man orkar att läsa den till slut, har man ej en enda förädlade eller höjande förnimmelse.

Därtill finnes det ännu en sak, som förorsakar sedeslöshet och vittnar om tanklöshet och brist på ansvarskänsla. Det är damernas toaletter vid större bjudningar. För att uppträda eleganta och välklädda på middagar, supéer och baler, visa de sig mer eller mindre nakna, hals och armar, bröst och rygg äro blottade eller dolda av ett genomskinligt tyll. Att blotta sina kroppar och utsätta dem för herrarnes granskande blickar, kunde väl förr i tiden blott förekomma bland kvinnor, som man anständigtvis ej ville komma i beröring med. Nu är det de tongivande, de som stå på samhällsstegens högsta pinnar, som föregå med sådant exempel. Hur stort skriket om hat och förakt för överklassen än är, så stort är det ändå ej, att inte dess sätt att kläda sig och uppträda i nöjeslokalen sprider sig till de lägre samhällsklasserna. Tanken Eder en tredje klassens balsalong, där en hop halvnakna kvinnor (klädda enligt de förnämras föredöme) samlas till dans med sina manliga bekanta. När då spriten stigit de senare något åt huvudet, skall man ej förundra sig, om sedeslöshet, övervåg och andra onda lidelser få fritt spelrum.

Och i de finförnämns krets hur är triumferande segrade, huvudsakligen helt enkelt genom passivt motstånd. Barnen stormade i vildaste uppror, såsom de brukat förr, de rasade, kastade böcker och griffeltavlor mot golv och väggar. Men mademoiselle Exe varken rasade lik Fräulein eller predikade som miss Olivier eller grät som miss West, utan satt stilla vid sin pulpet, och såg lugnt på, medan de uppförde sig som vildar, väntade tills de slutade uttröttade och sade då helt lugnt: "Freddy har 5 märken för olydnad och lär sig genast 5 latinska verb". Hon gav icke intryck av att bemästra sin otålighet, hon tycktes icke ha någon att bemästra.

"De skulle irritera mina nerver", utropade hon nästan föraktligt en dag, då Evelyn tillät sig en beklagande anmärkning. "Stackars små kattungar. Om mina nerver så lätt bleve irriterade, hade jag varit död för länge sedan. Titta hit Freddy, min hövlige gosse, här står ditt namn, och här 7 svarta kors — 7 gånger direkt olydig och tyvärr — 7 latinska verb."

Och hennes eviga oföränderliga tålmod hindrade henne icke att utkräva den allra yttersta skärven, när straffets timme slog, när de voro uttrötade av odygd och hon frisk och utvilad liksom i början av striden. Då blev det extra läxor som måste läras, lektimmarna förkortades utan apell, sparpennningar fingo läggas i fattigbössan, karameller och glace blevo strängt förbjudna. Det var på detta stadium, som de kommo och klagade sin bittra nöd för mrs Merrington. Men de glömde alla sina olyckor på fritimmarna, då mademoiselle Exe arbetade med dem i deras egna trädgårdar, lekte med dem och tog del i alla deras nöjen, som om hon själv varit ett barn, men utan barnets önskan att själv vara huvudperson i leken.

"Tycker ni det är roligt att leka alla de här lekarna?" frågade Evelyn en gång, då mademoiselle Exe stannade andlös bredvid henne efter en vild "leka gömma" i buskarna.

"Riktigt! Ahnej, jag leker inte för nöjes skull, men det är det enda sättet att komma dessa konstiga småfolk närmare. Och på det hela trötta de mig mindre än stort folk. Dessa trötta bara mina muskler, men de andra trötta ut mig; hjärna, hjärta,

Oscar Bäckens A.B.

Färg-, Drog- och Materialhandel

52 Östra Hamngatan 52
3 Skeppsbron 3
24 Vasagatan 24

Bästa inköpskälla för alla **Tvättmedel, Tvål & Eau de Cologne, Parfym** etc. allt av högsta beprövade kvalitéer.

Fiskhallen

Grönsakstorget

rekommenderar sina 1:ma varor både färskvattens- som saltjöfisk. Rött lax & konserver till billigaste priser. Varorna hemsändas. Ring tel. 5436 - 5438 Filial Bazar Alliance. Tel. 15324

det där, manne det ej går så, att sedan herrarna en hel afton fått sina erotiska känslor uppskrivade genom att skåda en hop blottade kvinnliga behag, samt fått sina bättre känslor dödade av sprit och viner, efter festens slut uppsöka dessa arma kvinnor, som kallas samhällets olycksbarn.

Om alla dessa fina, moderna kvinnor, som beskärma sig över råheten och sedeslösheten, den dåliga tonen bland hög och låg, ville tänka på, och känna sitt ansvar som de borde, skulde mycken sorg och elände kunna undvikas. De borde tänka på sina

NU INKOMMET, till dagens lägsta priser!

Handvävda, färgäktade Bomullstyger, stor sortering. Ylletyger, Vijella, Flaneler, till klädningar och blusar. Blekta och oblekta Vävnader, bästa fabrikat, med stor rabatt å stycke. Prima kulörta Skjorttyger, Möbiltyger, Gardiner, Borddukar, Bolstervar, Sängtäckan, Linnevävnader, Handdukar och Duktyger, bästa kvalitéer. Lahmans Herr- och Damunderkläder. Strumpor. Snöriv. Näsdukar. Förkläden. Prima Bomulls- och Ullgarner.

Bertha Anderson,
15 Korsgatan 15

PRENUMERATION

på

Kvinnornas Tidning

mottages på **alla postanstalter** samt **tidningens expedition, Vallgatan 27, Göteborg.**

Prenumerationspris:

För helår Kr. 6: 00

„ halvår. „ 3: 75

Lösnummer säljes i alla städer och större samhällen hos Prässbyråns tidningsförsäljare. **Pris 20 öre.**

Stöd tidningen genom prenumeration, om Ni gillar det arbetsprogram den uppställt för sig: att på alla områden tillvarata kvinnornas intressen, att — utan partitagande — sprida social och politisk upplysning inom kvinnovärlden samt att bjuda på underhållande och god läsning i skilda ämnen, litteratur, konst, uppfostran, hälsovård m. m.

Prenumerera omedelbart och tillförsäkra Eder därigenom samtliga nummer av tidningen.

REDAKTIONEN.

Platsannonser

införas för 10 öre ordet i båda upplagorna av **Norrlandsposten, Gelle**. Minsta annonspris kr. 1,50. Frimärken mottagas i lika

Telefonnumret

KVINNORNAS TIDNING

18070

Verner Magnusson Kött- & Fläskaffär

Bazar Alliance 42-43. Tel. 10628.

rekommenderas till ärade husmodrar.

Ekman, Stockholm — "Nykterhetskommitténs förbudsförslag med reservation", "Restriktioner eller förbud"; Pastor P. M. Mårtenson, Göteborg — "Nykterhetsfrågan — kristlig synpunkt" samt Lektor Herman Bäck, Göteborg — "Nykterhetslagstiftning och laglydnad".

Föredragen hållas i K. F. U. M. stora sal.

Vid öppningshögtidigheterna den 27 jan. kl. 12 middag med verkfröken Beatrice Dickson, Kyrkoherde Albin Holm och Pastor Knut Erikson.

Anmälan om deltagande i kursen skall jämte kursavgiften, 5 kr., insändas före den 25 jan. till Kvinnornas upplysnings- och instruktionskurs i nykterhetsfrågan 1922, adress Göteborg.

Brevlåda. "Bara ett fruntimmer" och "Nella": Edra insändare äro, som synes, förda i veckans nummer. Tack för visst intresse! Olga Wallon: Edert inlägg kom för sent för detta nummer. I nästa!

ARLA MJÖLK

Distribution på glasflaskor

— Tel. 8578, 3699 —

ARLA MJÖLKSERVERING

Drottninggatan 13. Tel. 9096.

unga söner, sina bröder, fästmän och ej inleda dem i frestelser.

Det skulle ej bliva så många avvikelser från sedlighetens väg, ej så många färar över skövlande hem, över obotliga sjukdomar och förfelade liv.

Antalet av samhällets kvinnliga olycksbarn skulle även minska, mycket elände upphöra, och tonen bliva ren och god.

Nella.

En kurs i nykterhetsfrågan.

En kvinnornas upplysnings- och instruktionskurs i nykterhetsfrågan anordnas dagarna 27-29 jan. i Göteborg av Vita Bandets centralstyrelse i Stockholm och Förbudskvinnornas samarbetskommitte i Göteborg. Kursprogrammet upptager följande program: Fröken Emilie Rathou, Stockholm — "Kvinnorna i föreningsarbetet"; "Kvinnornas ställning till Förbudsproblemet"; d:r Anna Christenson, Hälsingborg — "Sociala missförhållanden i hemmen och barnens utveckling"; "Ungdomen i övergångsåldern inför dryckesseden"; Med. d:r G. Stéenhoff, Stockholm — "Alkohol som medicin"; Fil. d:r Thorild Dahlgren, Lund — "Rusdryckerna ur nationalekonomisk synpunkt"; Prof. T. Thunberg, Lund — "Förbudet i Amerika"; Redaktör Karl

En vacker

frachy är allas efterlängade mål. Använd dagligen den av tusenden värderade och prisade **Vy-tvål**. Vy-tvålen anses som oumbärlig vid den lina, skära hyns bevarande till högsta ålder.

Vy-tvålen säljes i varje affär från Ystad till Haparanda.

Österlin & Ulriksson,
Kem.-tekn. fabrik, Ystad.

själ. Vad skall man göra? För att komma fram här i världen måste man foga sig efter omständigheterna, utplåna sin egen individualitet på alla sidor.

"Utplånar ni er individualitet också med mig, mademoiselle?"

"Icke så mycket", sade mademoiselle Exe, lade sin hand smekande på flickans fina, rosiga kind och såg henne in i ögonen med detta leende, som lyste upp, till och med ibland förskönade det mörka egendomliga ansiktet. "Karakteren är ombytlig som ödet. I ett hörn av ditt friska, lilla hjärta sitter något, som motsvarar mitt gamla vissnade, och därför är jag tvungen att öppna det för dig. Adjö. Nu återtar jag min babyroll."

Denna förklaring tycktes kasta något ljus över mademoiselle Exe's Proteuslynnen, vilka Evelyn tyckte växla allt efter det sällskap, i vilket hon befann sig. Den mademoiselle Exe, som artigt lyssnade till mrs Merringtons reflektioner över det dagliga livets småsaker, eller till mrs Merringtons åsikter över kalvar och rovor, var himmelsvitt olika den made-

moiselle Exe, som ibland töade upp hos Evelyn. Flickans växande beundran stordes emellanåt av denna elastiska böjlighet i sättet, som tycktes henne gränsa mycket nära till falskhet. Och ändå kunde hon vännare eftertanke icke minnas enda tillfälle, då mademoiselle Exe förnekat sin egen övertygelse. Hon undvek och kringkig detta genou, att göra sina uttalanden mer eller mindre i orakelform. Evelyn bratt förlängde, att en gång få en roll i ett sällskaps-spektakel.

Jag tycker det skulle vara så roligt att få försöka spela en roll, en riktig roll i ett riktigt stycke", sade hon en dag i salongen. "Jag bara önskar att mrs Fox ville hålla sitt löfte om att få i hop ett sällskaps-spektakel, låta mig spela med. Det måste vara härligt att vara på scenen.

"Det är också en viktig branch i god uppfostran", sade mademoiselle Exe.

"Jag får säga, att jag är gammalmodig nog att icke tycka om att bättre flickor uppträda i teaterstycken", anmärkte mrs Merrington.

(Forts. i nästa nr.)